

A konferencia meghívóján az szerepel, hogy a rendezvény három társ-szervező közös erőfeszítéseinek köszönhetően került megszervezésre. Ez a három együttműködő intézmény a Humán Szakemberek Országos Szövetsége (HSZOSZ), a Nemzeti Közzolgálati Egyetem (NKE) és a Magyar Hadtudományi Társaság (MHTT). Néhány mondatban erről a közös rendezvényről, a közös erőfeszítésről szeretnék szólni – kezdte hozzászólását dr. Nagy László, az MHTT elnöke.

Az MHTT évente általában két nagyobb lélegzetű konferenciát szervez, egyet ősszel (a Tudomány Ünnepehez kapcsolódva) és egyet tavasszal. Ebben az évben is így szándékoztunk tenni, de a május-júniusra tervezett – az első világháborúval foglalkozó – konferenciánk terve elvetélt. Elnökségünk ekkor úgy határozott, hogy a Humánerőforrás-fejlesztési Szakosztályunk konferenciáját magasabb szintre emeljük, központi rendezvényként szervezzük meg.

A Társaság központi rendezvényeit egy sorozat részeinek tekintjük, amelyeket szinte kivétel nélkül együttműködésben szervezünk. Hagyományos partnereink a Nemzeti Közzolgálati Egyetem és a Magyar Tudományos Akadémia Hadtudományi Bizottsága. A hagyományos hármásban szervezett konferenciáink a 2009-ben elindított „Napjaink hadtudománya” rendezvénysorozat elemeit képezik.

Ezúttal viszont új partner lépett be a társrendezők sorába, a Humán Szakemberek Országos Szövetsége. A Hadtudományi Társaság elnökeként örömmel fogadom új partnerünket, amellyel 2013-ban írtunk alá együttműködési megállapodást. Jelen konferencia sikere egyértelműen visszaigazolja a megállapodás létjogosultságát és feljogosít a reményre, hogy a jövőben hasonlóan eredményes együttműködést tudunk megvalósítani.

ZÁRSZÓ

A konferencia levezető elnökeként egyik fontos tisztem a mérlegvonás. Konferenciánkon közel azonos arányban került sor a közzsféra (elsősorban köztisztviselők, katonaság, felsőoktatás) és a magánszféra (versenyszektor, civil szervezetek) HR-megoldásainak bemutatására. A legtöbbször elhangzott témakörök – amelyek egymással szinergikus kapcsolatba is kerültek az előadók megközelítésének köszönhetően – a következők voltak: a versenyképesség (munkaerő-piaci és vállalati szempontból); a humán stratégia; az életpálya-modellek (karrier utak, pályakezdők és nyugdíj közeli problémái); a szervezeti kultúra; a munkavállalói elégedettség és lojalitás; a kompetenciafejlesztés (tudás, teljesítményértékelés, egészségfejlesztés) és a munkáltatói márkaépítés. A fenti területek rámutatnak egyrészt a HR-kihívások sokszínűségére, másrészt komplexitására.

Az egyes szekciók (panelek) más-más megközelítésre fókuszáltak a humánerőforrás-menedzsment területein belül és az elhangzott előadások élénk eszmecserét indítottak el a konferencián, amelyet folytatni szeretnénk a Humán Szakemberek Országos Szövetsége más szakmai fórumain (workshopok) belül. Az egyes HR-szolgáltatások (jövedelmen felüli juttatások) gyakorlati alkalmazási lehetőségei megmozgatták a hallgatóságot optimista és pesszimista szemszögből

egyaránt, ezzel alaposan próbára téve az érintett előadókat, akik frappánsan válaszoltak a konkrét felvetésekre a konferencia szüneteiben is.

Külön említésre méltó, hogy az előadások közel fele átfogóan közelítette meg a választott szakmai területet: összehasonlította a köz- és magánszektor működését vagy a külföldi gyakorlatot vetette össze hazai tapasztalatokkal. A konferencia nemzetközi jellegét erősítették a határon túli előadóink (Szlovákia, Erdély) mellett a külföldön is oktató kollégáink hozzászólásai, valamint más országokra vonatkozó esettanulmányok.

A konferencia egyik legnagyobb sikerének tekintem a Nemzeti Közszerológati Egyetem PhD-hallgatóinak eredményes részvételét, akik az ötletadó (Dr. Szabó Szilvia mb. oktatási rektor helyettes asszony) mentori munkájának köszönhetően vettek részt a megmérettetésen. Aktuális témáikkal és színvonalas prezentációikkal méltán emelték a konferencia szakmai értékét. Köszönet illeti a panelek levezető elnökeinek munkáját (dr. Hegedüs Henrik, dr. Garaj Erika, Szügyi György, dr. Nemes Ferenc). A konferencia végén szakmai elvek alapján megítélt díjak (könyvjutalmak) átadására került sor az előadások prezentálói részére a szponzori támogatásoknak köszönhetően. A doktori iskola előadást tartó hallgatói egy-egy ajándékcsomagot kaptak a Hadtudomány c. folyóirat utolsó három évének számaiból.

Kívánom, hogy a konferencia minden résztvevője értékes gondolatokkal és új kapcsolatokkal térjen haza. Kívánom, hogy ha egyetértettek az elhangzottakkal, tegyenek meg mindent azért, hogy valóra tudják váltani elképzeléseiket. Ne feledjék: hasonlóak a kihívásaink és az „egy hajóban evezünk” érzése átsegít a nehézségeken!

Hiszem, hogy a két szféra szereplői kölcsönösen tanulhatnak egymástól. Egyetértek Nemes Ferenc professzor úr hozzászólásával, aki szerint a HR-szakma képviselői előbb-utóbb döntéshozó vezető szerephez fognak jutni a szervezetekben – hazai berkekben is.

Végül ennek reményében hívom és várom önöket közös gondolkodásra további rendezvényeinken a Humán Szakemberek Országos Szövetsége nevében.

Prof. dr. Poór József